

h) Ministra Finansów do przedłożenia Radzie Ministrów i Radzie Państwa w terminie do dnia 25 maja b. r. projektu uchwały w sprawie trybu układania projektów budżetów terenowych zgodnie z art. 7 ustawy z dnia 20 marca 1950 r. o terenowych organach jednolitej władzy państwowej (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 130);

i) Ministra Finansów do przedłożenia w terminie do dnia 31 maja b. r. szczegółowego projektu organizacji i zakresu działania terenowych organów finansowych;

j) Ministra Finansów do wydania w terminie do dnia 30 września b. r. przepisów rachunkowo-kasowych dla budżetu centralnego i budżetów terenowych;

k) Ministra Finansów do przedłożenia Radzie Ministrów w terminie do dnia 30 czerwca 1950 r. projektu ustawy o Funduszu Wyrównawczym dla budżetów terenowych zgodnie z art. 7 ust. 2 powołanej wyżej (pkt. h) ustawy; po uchwaleniu tego projektu przez Radę Ministrów Prezes Rady Ministrów przedłoży uchwałę Radzie Państwa do zatwierdzenia.

28) Uchwała Rady Ministrów z dnia 21 sierpnia 1947 r. w sprawie zasad systemu finansowego (Monitor Polski Nr 120, poz. 762) traci moc obowiązującą z chwilą wejścia w życie przepisów, wymienionych w pkt. 27 lit. c).

29) Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim z mocą obowiązującą od dnia 17 kwietnia 1950 r.

PREZES RADY MINISTRÓW

Józef Cyrankiewicz

DZIAŁ II

SPRAWY GOSPODARKI NARODOWEJ

632.

UCHWAŁA PREZYDIUM KOMITETU EKONOMICZNEGO RADY MINISTRÓW

z dnia 7 kwietnia 1950 r.

w sprawie wykonania niektórych postanowień uchwał Rady Ministrów: z dnia 19 lutego 1949 r. oraz z dnia 22 grudnia 1949 r. o wprowadzeniu planowego systemu oszczędzania w gospodarce narodowej i zadaniach oszczędnościowych na 1949 r.

W wykonaniu uchwał Rady Ministrów: z dnia 19 lutego 1949 r. Dział III pkt. 4 (Monitor Polski Nr A-11, poz. 127), oraz z dnia 22 grudnia 1949 r. Dział VI, pkt. 1 i 2 (Monitor Polski z 1950 r. Nr A-15, poz. 158) Komitet Ekonomiczny Rady Ministrów uchwała, co następuje:

I.

1. Osoby, zatrudnione w przedsiębiorstwach uspołecznionych, które w roku 1949 pracą swą w sposób szczególnie przyczyniły się do organizacji i wykonania zadań oszczędnościowych, otrzymują nagrody pieniężne.

2. Na nagrody przeznaczają się sumę łączną 100 milionów złotych.

3. Wysokość nagród ustanawia się w granicach 15—75 tysięcy złotych na osobę.

4. Nagrody wypłacane będą w ciężar Funduszu Nagród i Prac Zleconych; w uzasadnionych przypadkach Minister Finansów wspólnie z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego wskażą źródło pokrycia na sfinansowanie nagród.

5. Rozdzielnik nagród, przyznanych dla poszczególnych grup przedsiębiorstw do podziału pomiędzy wyróżnionych pracowników, zostanie ustalony odrębnie.

6. Kierownicy resortów (Ministrowie) dokonają podziału sum, ustalonych rozdzielnikiem, o którym mowa w pkt. 5, między przedsiębiorstwa bezpośrednio podległe (Centralne Zarządy Przemysłu, Centralne Handlowe itd.), te zaś na poszczególne przedsiębiorstwa i zakłady; odnośnie do spółdzielni, przedsiębiorstw państwowo-spółdzielczych i centralnych spółdzielczo-państwowych podziału tego dokonują właściwi Ministrowie po zasięgnięciu opinii Prezesa Centralnego Związku Spółdzielczego.

7. Dyrektorzy przedsiębiorstw (zakładów) przyznają po zapoznaniu się z opinią Rady Zakładowej, nagrody wyróżnionym pracownikom — w ramach przypadających na ten cel z mocy niniejszej uchwały kwot.

8. Przy układaniu list osób nagrodzonych i ustalaniu wysokości nagród dyrektorzy przedsiębiorstw (zakładów) uwzględnią przede wszystkim następujące osiągnięcia:

- wykonanie zadań oszczędnościowych poparte poprawą wskaźników ekonomiczno-technicznych,
- wkład pracy przejawiający się w wyszukiwaniu nowych kierunków i doskonalszych form dla zadań

oszczędnościowych, z wykazaniem własnej inicjatywy, lub z wykorzystaniem doświadczeń innych,

c) działalność zmierzającą do upowszechnienia systemu „O” i mobilizującą załogi do wykonania konkretnych zadań oszczędnościowych,

d) wprowadzenie skutecznej propagandy systemu „O” i pobudzanie aktywności załóg przez systematyczne informowanie ich o stanie wykonania zadań oszczędnościowych,

e) zaprowadzenie systematycznej kontroli wykonania zadań oszczędnościowych w trakcie ich realizacji,

f) wprowadzenie przejrzystej, odpowiednio udokumentowanej i terminowej sprawozdawczości oszczędnościowej, obejmującej wszystkie podległe jednostki.

9. Nagrody przyznawane być mogą wyłącznie za konkretne i wybitne osiągnięcia oszczędnościowe; przyznanie nagrody powinno nastąpić wraz z jednoczesnym imiennym jej uzasadnieniem na piśmie.

II.

10. Osoby, zatrudnione w administracji państwowej, bankach i instytucjach kredytowych, ubezpieczeniach społecznych, ubezpieczeniach rzeczowych i osobowych oraz w organizacjach i instytucjach społecznych, które swą pracą w roku 1949 w sposób szczególnie przyczyniły się do wykonania zadań oszczędnościowych, otrzymają nagrody pieniężne.

11. Na nagrody przeznaczają się łączną sumę zł 50.000.000.

12. Wysokość nagród ustanawia się w granicach 15.000.— do 75.000.— złotych.

13. Nagrody wypłacane będą z § 2b (Nagrody) w odpowiednich częściach i działach budżetu, na który to paragraf przełane będą odpowiednie sumy kredytów z części 31, Dz. 26, rozdz. 3, § 27.

14. Z globalnej sumy nagród przeznaczają się dla osób zatrudnionych:

- w administracji państwowej 40 mln. zł,
- w bankach i instytucjach kredytowych 4,5 mln. zł,
- w ubezpieczeniach społecznych 3,5 mln. zł,
- w ubezpieczeniach rzeczowych i osobowych 0,6 mln. złotych,
- w instytucjach i organizacjach społecznych 1,4 mln. złotych.

15. Rozdział globalnej sumy nagród pomiędzy resorty dla osób, zatrudnionych w administracji państwowej zostanie ustalony odrębnie.

16. Kierownicy resortów dokonają pomiędzy podległe jednostki organizacyjne podziału sum, ustalonych na podstawie pkt. 15. Kierownicy poszczególnych jednostek przyznają po zapoznaniu się z opinią Związku Zawodowego, nagrody wyróżnionym pracownikom — w ramach przypadających na ten cel, z mocy niniejszej uchwały, kwot.

17. Podziału kwot dla instytucji, wymienionych w pkt. 14 lit. b) — c), dokonają:

- między poszczególne banki, instytucje kredytowe, zakłady ubezpieczeń rzeczowych i osobowych — Minister Finansów;
- między poszczególne instytucje i zakłady ubezpieczeń społecznych — Minister Pracy i Opieki Społecznej;
- między poszczególne resorty nadzorujące instytucje i organizacje społeczne — Prezes Rady Ministrów;
- między poszczególne nadzorowane instytucje i organizacje społeczne, w ramach kwot przydzielonych zgodnie z lit. c) tego punktu — kierownicy odnośnych resortów.

18. Kierownicy poszczególnych instytucji, zakładów i organizacji przyznają nagrody wyróżnionym pracownikom w sposób i w trybie, o którym mowa w pkt. 16 niniejszej uchwały.

19. Przy układaniu list osób nagrodzonych i ustalaniu wysokości nagród, kierownicy poszczególnych jednostek organizacyjnych uwzględnią przede wszystkim wytyczne, zamieszczone w pkt. 8 niniejszej uchwały, przy czym pod uwagę powinny być brane zarówno osiągnięcia na terenie danej jednostki organizacyjnej, jak również i wyniki działalności w odniesieniu do jednostek (urzędów, instytucji, organizacji i przedsiębiorstw) podległych, względnie kontrolowanych.

20. Nagrody przyznawane być mogą wyłącznie za konkretne i wybitne osiągnięcia; przyznanie nagrody powinno nastąpić wraz z jednoczesnym imiennym jej uzasadnieniem na piśmie.

III.

21. Sprawozdanie z przyznania nagród z mocy niniejszej uchwały złożą kierownicy resortów Prezydium Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów w terminie do dnia 15 maja 1950 r. z dołączeniem materiałów uzasadniających.

22. Wykonanie uchwały zleca się Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, Ministrowi Finansów oraz wszystkim zainteresowanym Ministrom.

23. Uchwała wchodzi w życie z dniem jej powzięcia.

PRZEWODNICZĄCY KOMITETU EKONOMICZNEGO
RADY MINISTRÓW H. Minc

633.

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU LEKKIEGO

z dnia 3 maja 1950 r.

w sprawie ustanowienia przymusowego zarządu państwowego nad przedsiębiorstwami.

Na podstawie art. 1 ust. 3 i art. 2 dekretu z dnia 16 grudnia 1918 r. w przedmiocie przymusowego zarządu państwowego (Dz. Pr. P. P. Nr 21, poz. 67) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 25 maja 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 437), art. 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 110, poz. 976) oraz art. 1 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 1 września 1939 r. (Dz. U. R. P. Nr 87, poz. 545) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustanawia się z dniem 3 maja 1950 r. przymusowy zarząd państwowy nad przedsiębiorstwami:

a) Cegielnia Parowa — Bracia Janos w Niedobraczycach, ul. Kolejowa Nr 24 — który powierza się Śląskiej Dyrekcji Ogólnobranżowej Przemysłu Miejscowego w Gliwicach,

b) Cegielnia Parowa — Ślasiak i S-ka w Cieszynie — Bobrek, ul. Kuśnierska 33 — który powierza się Śląskiej Dyrekcji Ogólnobranżowej Przemysłu Miejscowego w Gliwicach,

c) Cegielnia — Badura w Katowicach—Brynów—który powierza się Śląskiej Dyrekcji Ogólnobranżowej Przemysłu Miejscowego w Gliwicach,

d) Cegielnia Elektryczna — Karol Sitka w Mikołowie — który powierza się Śląskiej Dyrekcji Ogólnobranżowej Przemysłu Miejscowego w Gliwicach,

e) Cegielnia — Zuckermann w Strzebnicy, ul. Lompy 35 — który powierza się Śląskiej Dyrekcji Ogólnobranżowej Przemysłu Miejscowego w Gliwicach,

f) Zakłady Ceramiczne — Alfons Wierciak w Woźnikach śl. — który powierza się Śląskiej Dyrekcji Ogólnobranżowej Przemysłu Miejscowego w Gliwicach,

g) Cegielnia Parowa — Bracia Ramiszek w Koszyczynie, pow. Rybnik — który powierza się Śląskiej Dyrekcji Ogólnobranżowej Przemysłu Miejscowego w Gliwicach,

h) „Cegielnia Maszynowa“ — Błaszki, pow. Kalisz — który powierza się Wojewódzkiej Dyrekcji Przemysłu Miejscowego w Poznaniu,

i) Cegielnia Parowa, Gostyń, pow. Gostyń — który powierza się Wojewódzkiej Dyrekcji Przemysłu Miejscowego w Poznaniu.

§ 2. Przymusowy zarząd państwowy sprawowany będzie zgodnie z postanowieniem dekretu z dnia 16 grudnia 1918 r. w przedmiocie przymusowego zarządu państwowego (Dz. Pr. P. P. Nr 21, poz. 67) wraz z późniejszymi zmianami.

§ 3. Zarządzenie niniejsze jest natychmiast wykonalne.

MINISTER PRZEMYSŁU LEKKIEGO E. Stawiński

634.

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU LEKKIEGO

z dnia 5 maja 1950 r.

w sprawie ustanowienia przymusowego zarządu państwowego nad przedsiębiorstwami.

Na podstawie art. 1 ust. 3 i art. 2 dekretu z dnia 16 grudnia 1918 r. w przedmiocie przymusowego zarządu państwowego (Dz. Pr. P. P. Nr 21, poz. 67) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 25 maja 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 437), art. 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 110, poz. 976) oraz art. 1 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 1 września 1939 r. (Dz. U. R. P. Nr 87, poz. 545) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustanawia się z dniem 5 maja 1950 r. przymusowy zarząd państwowy nad przedsiębiorstwami:

a) Cegielnia Parowa „Zagorzyna“ w. Grün Rudolf, Zagorzyna, pow. Kalisz — który powierza się Łódzkim Zakładom Ceramiki Czerwonej,

b) Cegielnia Fr. Matyniak — Roztarzewo, pow. Wolsztyn — który powierza się Poznańskim Zakładom Ceramiki Czerwonej,

c) Cegielnia Parowa „Opatówek“ Cienia I, gm. Opatówek, pow. Kalisz — który powierza się Łódzkim Zakładom Ceramiki Czerwonej,

d) Cegielnia Parowa „Albertów“ Całkościński — Słupiec, pow. Kępno — który powierza się Poznańskim Zakładom Ceramiki Czerwonej,

e) Cegielnia Maszynowa — Kalisz, ul. Częstochowska 67 — który powierza się Łódzkim Zakładom Ceramiki Czerwonej,

f) Cegielnia Parowa, Mikstet, pow. Ostrów Wlkp., Biegański i S-ka — który powierza się Poznańskim Zakładom Ceramiki Czerwonej,

g) Cegielnia Parowa, Dymanewo Stare, pow. Poznań — który powierza się Poznańskim Zakładom Ceramiki Czerwonej,

h) Cegielnia Nowa Wieś, pow. Jarocin — który powierza się Poznańskim Zakładom Ceramiki Czerwonej,

i) Cegielnia Parowa „Doruchów Dąbrówka“ pow. Kępno — który powierza się Łódzkim Zakładom Ceramiki Czerwonej,

j) Cegielnia Parowa w Sowinach, gm. Bojanowo, pow. Rawicz — który powierza się Poznańskim Zakładom Ceramiki Czerwonej.

§ 2. Przymusowy zarząd państwowy sprawowany będzie zgodnie z postanowieniem dekretu z dnia 16 grudnia 1918 r. w przedmiocie przymusowego zarządu państwowego (Dz. Pr. P. P. Nr 21, poz. 67) wraz z późniejszymi zmianami.

§ 3. Zarządzenie niniejsze jest natychmiast wykonalne.

MINISTER PRZEMYSŁU LEKKIEGO E. Stawiński

635.

ZARZĄDZENIE MINISTRÓW: PRZEMYSŁU LEKKIEGO i PRZEMYSŁU CIĘŻKIEGO

z dnia 17 marca 1950 r.

dotyczące zmiany zarządzenia Ministra Przemysłu Lekkiego z dnia 3 grudnia 1949 r. w sprawie ustanowienia przymusowego zarządu państwowego nad przedsiębiorstwami.

Na zasadzie art. 1 i 2 dekretu z dnia 16 grudnia 1918 r. w przedmiocie przymusowego zarządu państwowego (Dz. Pr. P. P. Nr 21, poz. 67) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 25 maja 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 437) oraz art. 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 110, poz. 976) i art. 1 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 1 września 1939 r. (Dz. U. R. P. Nr 87, poz. 545) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustanowiony zarządzeniem Ministra Przemysłu Lekkiego z dnia 3 grudnia 1949 r. przymusowy zarząd państwowy nad przedsiębiorstwem: Wytwórnia Akumulatorów Lipka i S-ka Kraków, ul. Przemysłowa 12 (Monitor Polski Nr A-101, poz. 1191) powierza się Centrali Handlowej Przemysłu Elektrotechnicznego w Warszawie.

§ 2. W odniesieniu do wyżej wymienionego przedsiębiorstwa Minister Przemysłu Lekkiego przelewa uprawnienia wynikające z dekretu z dnia 16 grudnia 1918 r. w przedmiocie przymusowego zarządu państwowego (Dz. Pr. P. P. Nr 21, poz. 67) na Ministra Przemysłu Ciężkiego.

§ 3. Zarządzenie niniejsze jest natychmiast wykonalne.

MINISTER PRZEMYSŁU LEKKIEGO E. Stawiński

KIEROWNIK MINISTERSTWA

PRZEMYSŁU CIĘŻKIEGO K. Zemaitis

636.

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU CIĘŻKIEGO

z dnia 22 kwietnia 1950 r.

w sprawie zmiany zarządzenia z dnia 30 grudnia 1949 r. o ustanowieniu przymusowego zarządu państwowego nad przedsiębiorstwami.

Na podstawie art. 1 ust. 3 i art. 2 dekretu z dnia 16 grudnia 1918 r. w przedmiocie przymusowego zarządu państwowego (Dz. Pr. P. P. Nr 21, poz. 67) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 25 maja 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 437), art. 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 110, poz. 976) i art. 1 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 1 września 1939 r. (Dz. U. R. P. Nr 87, poz. 545) zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 1 zarządzenia Ministra Przemysłu Ciężkiego z dnia 30 grudnia 1949 r. w sprawie ustanowienia przymusowego zarządu państwowego nad przedsiębiorstwami (Monitor Polski z 1950 r. Nr A-4, poz. 46) pkt. a) otrzymuje następujące brzmienie: „a) „Kemi“ Sp. z o. o. w Pruszkowie — który powierza się Państwowemu Przedsię-